

Do peří nefoukej

Vlasta Horvath

Proletím – křídla mám,
oči zavírám
obilím, stoletím,
už tě nevnímám.

Letím sám,
skoro svůj a napůl pták,
den je dlouhej,
cestou mámení teď projít mám,
letím – koukej.

Do peří nefoukej,
závrať probíhá,
stín mě podrží,
já letím dál.

Mý křídla jsou OK,
sladký život mám,
né, já nemyslím,
nevnímám.

Hlavu máš kulatou,
ty moc přemýšlíš
pusu máš napjatou,
mě si prohlížíš.

Letím sám,
skoro svůj a napůl pták,
den je dlouhej,
ta růžová je šílená,
letím – koukej.

Do peří nefoukej,
závrať probíhá,
stín mě podrží,
já letím dál.

Mý křídla jsou OK,
sladký život mám,
né, já nemyslím,
nevnímám.

Do peří nefoukej,
závrať probíhá,
stín mě podrží,
já letím dál.

Mý křídla jsou OK,
sladký život mám,
né, já nemyslím,
nevnímám.

Ó Mý křídla jsou OK,
sladký život mám,
závrať probíhá,
já letím dál,

ó do peří nefoukej,
stín mě podrží,
né, já nemyslím,
nevnímám